

Bài dự thi: Viết về mái Trường Đại học Nha Trang thân yêu

Người dự thi: Nguyễn Quang Lộc

Sáng sớm tinh sương, đứng trên bục chào cờ tại sân trường nhìn bao quát ra xung quanh. Một quang cảnh đẹp như mơ về một mái trường hiện ra trong ánh nắng sáng sớm hắt lên từ bãi biển Nha Trang tuyệt đẹp - Trường Đại học Nha Trang. Dõi theo những tia sáng rạng rỡ nhảy nhót từ những cành cây, nhành hoa tươi mát phủ bóng trên hàng ghế đá đến các công trình phục vụ giảng dạy và học tập trong trường, lòng bồi hồi xúc động nhớ đến quãng thời gian bốn năm đã qua của một đời sinh viên gắn liền với ngôi trường thân thương.

Dòng thời gian như đang chậm chậm quay về dấu mốc của những ngày đầu tiên tôi trở thành sinh viên chính thức của trường Đại học Nha Trang. Ấn tượng sâu đậm của tôi khi khám phá ra điều nằm đằng sau cánh cổng trường dựng sừng sững, hoặc ắt hẳn tất cả mọi người đều thế, chính là quy mô rộng lớn đến ngạc nhiên của một trường Đại học. Mà sau này tôi mới được biết thông qua các buổi học chính trị đầu năm rằng, trường tôi được nằm trên ba ngọn đồi cao lớn nhất Nha Trang. Đứng tại tầng cao của các giảng đường trong trường, bạn đều có thể nhìn thấy một phần hay toàn phần thành phố Nha Trang duyên dáng uốn lượn ôm lấy bờ biển Đông. Đạo một vòng quanh trường phải mất cả một buổi sáng đi bộ. Đây cũng chính là một trong những niềm tự hào của sinh viên Đại học Nha Trang khi có bạn bè, người thân đến thăm nom để giới thiệu. Bên cạnh đó, về sau này, số lượng kí túc xá, công trình phục vụ học tập, cantin, sân đá bóng hiện đại, các trung tâm phục vụ thể dục, thể thao... cũng khiến cả sinh viên hoặc người ngoài cảm thấy ngạc nhiên. Đôi khi, sự rộng lớn này khiến tôi có khát khao muốn thầy và trò ngành chế tạo oto trong trường có thể thiết kế và chế tạo ra các chuyến xe bus để trung chuyển sinh viên đi giữa các giảng đường.

Bên cạnh sự rộng lớn kể trên, quang cảnh của trường cũng khiến cho những ai có tâm hồn lãng mạn phải cất lên tiếng than thở trong lòng. Dù bất kể vào sáng sớm hay chiều tà, trường tôi cũng hiện lên một vẻ đẹp riêng, không lộng lẫy mà thật nên thơ. Bạn có thể dạo quanh một vòng trong trường và phát hiện ra rằng trường tôi là một ngôi trường rất thân thiện với môi trường. Cây xanh rợp bóng chen lẫn với những nhành phượng đỏ. Các hồ cá lấp lánh dưới ánh nắng chan hòa. Sau lưng là núi, trước mặt là biển. Cảnh vật như vậy thật không khỏi khiến cho những ai có tấm lòng tình tự phải nức nở trong tâm hồn. Cỗ lễ đây cũng chính là một trong những nguyên nhân khiến nhiều đôi bạn trẻ thường hay thơ thẩn tâm sự bên những hàng ghế đá, dưới con trăng dịu hiền xuyên qua những kẽ lá, nương nhờ sự mát mẻ của ngọn gió biển thổi vào...

Những ngày đầu bước vào trường, tôi còn chưa quen hoặc chính xác hơn là có phần bỡ ngỡ với cách học tại trường Đại học. Không có sự quan tâm tỉ mỉ từng chút một như những thầy, cô giáo tại trường cấp 3, bù lại, tại trường Đại học Nha Trang tôi được học theo phương pháp mới, học phần tín chỉ. Chúng tôi, những sinh viên được khuyến khích tự học – tự nghiên cứu là chính, giảng viên ngoài vai trò truyền đạt kiến thức còn đóng vai trò hướng dẫn rất quan trọng. Từ đó, tôi cảm thấy mình cần phải rèn luyện cho bản thân nhiều kỹ năng hơn, nhiều đức tính hơn như kiên nhẫn, độc lập, làm chủ bản thân, siêng năng, chăm chỉ hơn... Dưới sự hướng dẫn tận tình của các giảng viên, sự tạo điều kiện trong các trang thiết bị vật chất phục vụ cho việc học cũng như nghiên cứu, tôi đã thực sự trưởng thành hơn và tiếp thu được nhiều kiến thức.

Đã qua hơn 55 năm kể từ ngày thành lập trường, có một điều có thể khẳng định rằng, đó là trường Đại học Nha Trang đã và đang một ngày càng lớn mạnh hơn dưới sự dẫn dắt của những thầy giáo, cô giáo tận tâm, yêu nghề, các cán bộ phục vụ cần mẫn với biết bao thế hệ học sinh. Chắc chắn vẫn còn đâu đó những thiếu sót không thể tránh khỏi, nhưng tôi hy vọng và kính chúc trường Đại học Nha Trang thân yêu ngày càng phát triển, chúc các thầy cô có nhiều sức khỏe và tình yêu để tiếp tục công việc trồng người cao cả.